

סוּמְרוֹת הַשָּׂם

(א) ונכרות ל. (ב) סם ט"ס. (ג) ימות ל. (ד) ט"ס. (ה) ט"ס. (ו) ט"ס. (ז) ט"ס. (ח) ט"ס. (ט) ט"ס. (י) ט"ס. (יא) ט"ס. (יב) ט"ס. (יג) ט"ס. (יד) ט"ס. (טו) ט"ס. (טז) ט"ס. (יז) ט"ס. (יח) ט"ס. (יט) ט"ס. (כ) ט"ס. (כא) ט"ס. (כב) ט"ס. (כג) ט"ס. (כד) ט"ס. (כה) ט"ס. (כו) ט"ס. (כז) ט"ס. (כח) ט"ס. (כט) ט"ס. (ל) ט"ס.

גְלוּיֵן הַשָּׂם

ר"י ד"ה דאכל סביה ב"ו דהאובל תיביה במסכת הנהגות ספיקא דאפילו היא כמאן ע"י חולין דף ק"ג ע"ב ג"ע

הנהגות מר"ב רנשבורג

(א) ר"י ד"ה דאכל סביה ב"ו דהאובל תיביה במסכת הנהגות ספיקא דאפילו היא כמאן ע"י חולין דף ק"ג ע"ב ג"ע

חוספות ר"ד

דכ"ה הוא דהא סמיה"ק הרב סופר ר"א כ"א דקדש ותיב באהריות לסיק דבר ר"ם גרמא בנין חייב ודחא סמיה"ק הוא כהני אמרי ל' נספח מ"ס ח"ס לפר"ח דבר ה"ר ז"ה קדש חרבה באהריות רס"ט טעמא דהדיעבד סמיה"ק הא לא הכי לא:

הניזקין פרק חמישי גיטין

ואין מונין. נעשהוהן לשבתות שאין מונין ימים לנטיעה אלא שנים לפיקין אין הדבר ידוע לזמן מרוצה שנטע בשבת: מאי דבר אחר. למה ליה לאתוי עעמא אחריתא: הכי קאמר וכו' **שואם שבתות גמי**. ויזמנין דלרין למימני דמטאטס הטעם ערב שבועית

ואין מונין לשבתות דבר אחר אחר נחשדו על ישראל על השבועית ולא נחשדו על השבתות מאי דבר אחר ה"ק וכו' תימא שבת גמי ויזמנין דמיקלע יום ל' בשבת דאי נטע ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא ואי לא לא סלקא ליה שתא ת"ש דבר אחר נחשדו ישראל על השבועית ולא יהודה לא קשיא **ב** באהרית דרבי יהודה חמירא להו שבועית **ג** דההוא דאמר ליה לחבירו וכו' בר דייחא אמר ליה אנא לא אכלי פירי דשבועית כוונתך תא שמע **ד** אבל תרומה טמאה משלם חולין טהורין שילם חולין טמאים מהו אמר סומכוס משום ר"מ בשוגג תשלומי תשלומין במזיד אין תשלומי תשלומין וכו"א אחד זה ואחד זה והוינן בה במזיד אמאי אין תשלומי תשלומין תבא עליו ברכה דאכיל מיניה מירי דלא חוי ליה בימי טומאתו וקא משלם ליה מירי דחוי ליה בימי טומאתו ואמר רבא ואמרי לה כדי חסורי מחסרה והכי קתני **ב** אבל תרומה טמאה משלם כל דהו **ג** אבל תרומה טהורה משלם חולין טהורים שילם חולין טמאין מהו סומכוס אומר משום ר"מ בשוגג תשלומי תשלומין במזיד אין תשלומי תשלומין וכו"א **אחד זה ואחד זה** תשלומי תשלומין וחזור ומשלם חולין טהורין ואמר רב אחא בר רב איקא הכא קנסו שוגג אמו מזיד איכא בניייהו **ב** דר"מ סבר לא קנסו שוגג אמו מזיד וכו"א קנסו הכי השתא התם גברא לשלומי קא מיכוין אנו ניקום וליקנסיה ת"ש **ד** דם שנמא וזרקו בשוגג הוציא במזיד לא הוציא אמר לך ר"מ הכי השתא התם גברא לכפורי קא מיכוין אנו ניקום ונקנסיה תא שמע **ה** דהמעשר בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל הכי השתא התם גברא לתקוני קא מיכוין אנו ליקום וליקנסיה תא שמע **ו** דהמטביל כלים בשבת בשוגג ישחמש בהן במזיד לא ישחמש בהן הכי השתא התם גברא לטהורי מאני קא מיכוין אנו ליקום וליקנסיה ורמי דר' יהודה אדרבי יהודה ברבנן דתניא נפל

גד.

וקמשלם מירי דחוי ליה בימי טומאתו. פירוש קודם שישלם אבל לאחר שישלם נעשה תרומה ולא חוי ליה: **אבל** תרומה טהורה ושילם חולין טמאין מהו כו' בשוגג תשלומי תשלומין. לא כמו שפירש בקונטרס דקנסר דלפי מהלך משלם דלפי אח"ל דלפי מדה משלם לא מיפטר אלא אם כן ישלם שיהי ליה לסיקה כשיעור תרומה טהורה שאלל דלא גרע מגולן דלאמר התם כל היכא דמעיקרא שילא ד' ולנסוף שילא זוחא לא תבעי לך דלפי דמיס משלם כי מיבעי לך דמעיקרא לא שילא אלא זוחא ולנסוף שילא ד' מ"מ כמזיד אין תשלומי תשלומין דאלל מירי דקפלי עליה זנינא ומשלם מירי דלא קפלי עליה זנינא: **הכא** בקנסו שוגג אמו מזיד כו'. בהאשה רבה (יבמות דף ט"ז) מעיקרא ק"ד דלפין תשלומי תשלומין כלא קאייר מאיר ופרין מינה למאן דאמר אין כה ציד חכמים לעקור דבר מן המורה ומסיק דלפין תשלומי תשלומין וחזור ומשלם חולין טהורים דכרנן ולא פליגי אלא בקנסו שוגג אמו מזיד כו': **ד** דם שנמא וזרקו. וכו"מ מאי קשיא ליה לר"מ והא לאו סתם מתני היא דבריתא סהו בדרבנן דאמרי (מנחות דף כה.) וי"ל דסמין אסתם מתני דילעז גולין (פסחים דף ס.) דמתן הפסח שנתק דמו וח"כ נודע שהוא טמא היכן מלכה ודייק בגמ' טעמא דח"כ נודע הא נודע וח"כ זרק לא ומימי דבריתא דמפרשא בהדיא וכן קושא לרבינא דמפרש **ג** דם כילד גולין (ס"ט) דשוגג קאי אזריקה דלפי שילא דמפרש וח"כ אטומאה לא קשה מירי דטומאה דאורייתא: **המעשר** בשבת.

מוסף רש"י

דההוא דאמר ליה לחבירו. לחמיה דר' יהודה. דירי בר דייחא. כו' ויזמנין דכרנן ל' אבל תרומה טמאה. בשוגג משלם חולין טהורין. דכרני ויקלס (כו) ומן לכהן את הקדש. דכר הכהן ליתיה קדש (יבמות ט"ז) בשוגג תשלומי תשלומין. אם שוגג שילם טמאים. כדכר טהורים (ט"ו) כדכר אין תשלומי תשלומין. דקנסין ליה (ט"ו). תבא עליו ברכה. למאי קנסת ליה. חיי מירי ים כלן. אה"מ שידע שנתן טמאים מתכוין הוא לתשלום הניסוס (ט"ו). דאכיל מיניה מירי כו'. ואפי' שנתלמן נעשים תרומה ולא חוי ליה בימי טומאה. הא מהיא לתשלומין מעלה איכות. תרומה טמאה לא חוי ללכילה. כהן טהור קאי עליה כגס כ' מעיל (פג.) וכן עמא קאי עליה נמי. ולא חילק הכנסו לגבי טומאת הנהג' בין קנסים טהורים לקנסים טמאים (יבמות ט"ז) משלם כל דהו. ואפילו חולין טמאים (ט"ו). דם שנמא וזרקו בשוגג. קנסו לין קריעת מקלן עומאה (מנחות כ"ג). הוציא. לין קנסן לעולם דמתלא לן ופסחים ט"ו. במזיד לא הוציא. ליתת כבר קרנן נאכל לכהני. דקנסא הוא. אכל בעלי תכפרי. דלחמין יבנות חלשה רבה (ט"ז) דכין דמלאויה מהלך נמי אמרי. לא מיל רבנן למימר ליה זיל אפיי חולין לעזרה (פסחים ט"ו) ולא שיטא אחר דליכ נמאלי כיד מתקין לעקור דבר מן חזרה ולכיל חולין לעזרה (יבמות ט"ו) ואפי' שילין מלכה קנסויה רבנן שאלא היא כבר נאכל ויזמנין. במזיד לא יאכל. שער על השטות דלפין מגביהן תרומות ומעשרות יוצע (יבמות ט"ו). המטביל כלים בשבת. מתקין שיש לו לחזר. ועבר על אדרכתו דלחרי תתקין מעילין כלים מפני השבת. דלחרי מתקין (ט"ו).

ואע"י דקוף סוף הן נעשין תרומה ולא חוי ליה דהא עמאה היא מיכה חולין טמאין מיכוין לשלמי ולא ידע דהס נעשין תרומה: **משלם כל דהו**. כל שהוא חולין בין טהורין בין טמאין: **בשוגג תשלומי תשלומין**. דהא אובל תרומה שוגג לפי מדה משלם ולא לפי דמיס. ואע"י דהך **ט** טומאה גריעה מההיא דאלל תשלומין הן מדאורייתא ורבנן גמי לא קנסוהו הואיל וסגן תשלומין: **במזיד**. שידע שטמאין הן: **אין תשלומי תשלומין**. דקנסוהו רבנן שמתכוין להפסיד כהן: ואמר רב אחא ברבי דרב איקא. צינמות בהאשה רבה (דף ט"ז) דמזיד גמי דקאמר ר' מאיר אין תשלומי תשלומין להפטר לגמרי קאמר כלומר שזריך לחזור ולשלם חולין טהורין דכרנן ובשוגג אינה דפליג אדרכתו דלפי לא קנסו שוגג אמו מזיד ורבנן קנסו. וכו' האכ אסורא דרבנן היא דמדאורייתא תשלומין מעלאו הוא דלפי מדה משלם וכי משלם טמאין אפי' במזיד איסורא דרבנן הוא דעבד ולא קניס רבי מאיר שוגג: **לשלומי מיכוין**. ואדם כשר הוא: ואן ניקוס ונקנסיה. על שגגתו. אבל מטמא ומדמע שוגג אינו מתעסק בטוביה: **בשוגג הוציא**. דהינן מלכה ומותר כשר חלילה: **במזיד לא הוציא**. מדרבנן וקנסא הוא לאסורו כשר בחלילה אבל בעלים נתכפרו וכן זריקת מזיד איסורא דרבנן היא דמדאורייתא זרקו וכתמילה דהינן מלכה (ט"ו): **ואן ניקוס ונקנסיה**. על שגגתו. ויה"ה דמצי לשניי הא מני רבי יהודה היא דלא קניס דרבנן דהא לאו סתם משנה היא אלא בריתא היא צנמות כקומן רבה (דף כה.) מיהו נישא ליה לשניי דלפי רבי מאיר היא: **המעשר כשכס**. איסור שנות דרבנן היא כדתן במשלין (צ"ה דף לו.) אלו הן משום שנות של מלכה אין מגביהן תרומות ומעשרות דמיחי כמתקין וכן המעשר כשכס מהנה היא כמסקת תרומות (פ"ג מ"ג.) וכן המתביל כליו מטביל נמי איסורא דרבנן היא כמסקת צ"ה כפרק י"ט (דף יח.) מפני שנראה כמתקן כלי. וכל הני רמינן דרבי מאיר אדרבי מאיר דקניס לעיל דרבנן: נפלו